

EKOLOJİK BİR YAŞAM MÜMKÜNDÜR!

Kayısının anavatanı olan Malatya'da 1996 yılında Kürecik bucağına bağlı 1800 rakımlı bir dağ köyü olan Tataruşağı köyünde 28 dönüm arazi üzerinde endüstriyel tarıma karşı bir alternatif olarak, atalarımın yapmış olduğu sürdürülebilir ve geleneksel tarım yöntemleriyle günümüzün bilimsel tarım tekniklerini sentezleyip doğal kayısı üretimine başladım. 2000 yılların başlarında ise şu an benimde üyesi olduğum Buğday Derneği'nde yaşamını ekolojik mücadeleye adanmış olan Victor Ananias ile tanıştım. Kendisi bana üretici ile kullanıcıyı buluşturan bir ekolojik pazar yeri projeleri olduğundan bahsetti ve dolayısıyla bu proje dikkatimi çekti. Böylece doğal olarak ürettiğim kayısıları sertifikalandırarak ekolojik kayısı üretimine başladım. Ardından Şişli %100 Ekolojik pazarın açılmasıyla beraber ürettiğim kayısıları ekolojik pazarda satmaya başladım. Kayısı hasadı döneminde köyüme gidip kayısılarımı bizzat hasadını yapmaktayım.

Malatya'da organik kayısı üretimi Avrupa ülkelerindeki ithalatçı firmaların Malatya'da kayısı ihracatı yapan firmalardan organik sertifikalı kayısı istemesi talebi üzerine doğmuştur. Ekolojik kayısı Türkiye'de üzüm ve incir ile birlikte ilk ihraç edilen ürünlerdendir.

Ben ekolojiyi salt bir tarım meyvesi veya sebzesinde görmüyorum. Ekolojiyi bir yaşam felsefesi olarak görüp, dünyaya bütün canlıları içine alan geniş bir perspektiften bakıyorum.

Endüstriyel tarımın yerine ekolojik tarım ve hayvancılık geliştirilmelidir. Ekolojik tarım, tohumculuk açısından, ormancılık açısından, havza bazında geniş toprak parçalarında; küçük ölçekli arazileri birleştiren kooperatif tipi ortaklık yapılarıyla, üretici sendikalarıyla ve üniversiteler, meslek kuruluşları, kamu kuruluşları arasında eğitim ve uygulama projelerinin geliştirilmesi ile desteklenmelidir. Organik tarımın üretim aşamasından, pazarlanmasına yani son kullanıcıya ulaşana kadar tekelleşmesine engel olunmalıdır. Bu amaçla bölgesel düzeyde kurumsal yapıların oluşturulması için çaba gösterilmelidir. Toprağın korunması ve doğal dengenin bozulmasını engellemek için kimyasal gübre ve tarımsal ilaçların kullanımının kaldırılmasını, sulamanın çoraklaşmaya yol açmaması üzere yerel koşullara uygun, kontrollü, sınırlı ve uygun tekniklerle yapılmasını ve tarımsal alanlar ile doğal bir bütünlüğü olan sayısız canlıya ev sahipliği yapan sulak alanların korunmasını sağlayan politikaları savunmak gerekir. Tarımın sadece su ile yapılabileceği düşüncesi doğru değildir. Örneğin ben Malatya'nın Kürecik bucağına bağlı 1800 rakımlı bir dağ köyü olan Tataruşağı köyünde kıraç arazide organik kayısı üretimi yapmaktayım.

İnsanlığın ve doğanın en büyük düşmanı kapitalizmin son 50 yılda yapmış olduğu tahribat dünyanın kurulmasından günümüze yapılan tahribattan daha fazladır. Dünyanın ciğerleri sayılan Amazon ormanlarından bile bugün asit yağmurları yağıyor. Yani dünyanın ekolojik dengesini kar hırsından başka bir şey düşünmeyen kapitalist dünya bozmuştur. Dünyamız yardım istiyor. Kapitalist modernite sorgulanıp tarihin çöp tenekesine atılmadığı müddetçe insanlığın mutlu, onurlu ve sağlıklı bir yaşam sürdürmesi söz konusu olamaz.

Ekonominin doğa ilkeleri doğrultusunda yeniden yapılandırılması için uğraş vermeliyiz; çok uluslu şirketlerin yaptığı ekolojik tahribatın envanterinin çıkarılması ve onlara ödetilmesi gerekir. Bunu karşılığı sadece parasal olarak talep beklemek olmamalıdır.

Doğayla uyum içerisinde yaşama olanağına sahip yerleşimleri olarak, (ilkelliğin korunması anlamında değil, çevreye karşı yıkıcı teknoloji ve ürünlerin köylere sokulması anlamında) köylerin ve köy

yaşamının korunması önemlidir. Dünyada köyler yok edilmektedir. Köylüler kendi topraklarında işçi haline getirilmekte, önce endüstrileşme adı altında ürünleri üzerinde bağımlı hale getirilip, daha sonra borçları karşılığı aldıkları kredilerini ödeyemediklerinde toprakları ellerinden alınıp işçileştirilip, ardından da aç kaldıklarında zorunlu göç ettirilmektedirler. Köylülerin, yönetsel olarak kolektif köy meclislerini oluşturmaları, kooperatif halinde örgütlenip bir arada durmaları, bilinçlenmeleri ve bu yok etmeye karşı mücadele vermeleri için çalışmak, çalışmalarına destek olmak gerekir. Bunun dünyada çeşitli örnekleri vardır, Brezilya Topraksız Hareketi, Bolivya'da koka işçilerinin hareketi gibi örnekler köylülerin örgütlendiklerinde neler yapabileceklerini çok güzel anlatır. Türkiye'de köylüler yavaş yavaş örgütlenmeye başlamışlardır. Örneğin Munzur ve Fırtına vadisinde yapılacak HES'lere karşı verilen mücadele buna güzel örnektir. Organik tarım da köylülerin bu mücadelesinde yardımcı olmaktadır.

Toplumla doğa ilişkisini yeni bir formda kurmak için, ekolojik döngüleri ve gelecek kuşakların haklarını gözetken, doğayı kuruyan, insan merkezli olmayan politikaların oluşması için çalışmak gerekir. Ekolojik süreç bilgisinin yaygınlaşması ve politikaların merkezine alınması için çalışmak, insan yararına olduğu düşünülen ama insanı ve doğayı olumsuz etkileyen tüm uygulamaları reddetmek gerekir. Canlı türlerinin ve ekosistemlerinin yok olmasına neden olan küresel ısınmanın engellenmesi ve biyolojik çeşitliliğin korunması için mücadele etmek gerekir. Ekolojik tarım yöntemleri ve sonuçlarıyla bu taleplere cevap verebilecek durumdadır.

İnsanlar kendilerini yaşadığımız yerkürenin bir efendisi değil de bir parçası gördüğü zaman, dünyanın temel kaynaklarını hoyratça tüketmeden sadece ihtiyacı kadar üretip tükettiği zaman, yatmadan önce kafalarını yastığa koyup "ben bugün doğa ve insanlık için ne yaptım?" diye kendine sorduğu müddetçe, yaşanabilir ve ekolojik bir yaşam ve ekolojik bir toplum mümkün olacaktır.

HASAN KARAMAN

EKOLOJİK KAYISI ÜRETİCİSİ